

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei:

Pe an	12 cor.
Pe jumătate de an	6 „
Pentru agricultori pe an 6 „	„
Pentru străinătate	16 „

Redacția și administrația:
Câmpulung.

Apare în fiecare Duminică.

Inseratele:

Un rând petit odată	12 bani
De două ori	18 „
De trei ori	24 „
Un nuțar costă	10 bani.

Ultimele știri de pe câmpul de luptă.

Raporturile oficiale.

Luptele din Polonia și Galiția.

Rușii se retrag din Bucovina. — Austro-Germanii înaintază.

Viena, 14 Iunie 1915.

În spre Nistru și Prut trupele generalului Pflanzer au cucerit noi pozițiuni rusești. Iezerzany și Niczviska la Nord de Obertin au fost luate cu asalt. Trupele noastre victorioase înaintază în spre Czegnelica și au trecut Nistrul la nord-est de Horodenca. Zalesczyki a fost cucerit de noi. Spre seară și în cursul nopții Rușii au îndreptat contra acestui oraș atacuri disperate, cari toate au fost respinse cu pierderi mari pentru inamic. Atacul unui regiment de cazaci s'a prăbușit sub focul nostru.

În Bucovina Rușii au trebuit să părăsească ultimile lor pozițiuni la Prut. Ei se retrag dincolo de granițele monarhiei fiind urmăriți cu energie de trupele noastre și suferind mari pierderi. În luptele ce s-au dat eri, armata generalului Pflanzer a făcut aproape 5000 de prizonieri.

La sud de Nistrul superior luptele continuă încă. Un contra-atac rus lângă Stanislau a fost

Zuravno a fost evacuat de noi în urma sosirii de rezerve ruse. Acest oraș a fost reocupat de trupele aliate.

Viena, 16 Iunie 1915.

În Galiția au încercat Rușii să ție piept cu armatele noastre, în ofensivă, însă în zădar fu toată îndârjirea lor căci fură fugăriți de trupele noastre. Rămășițele unui corp rusesc bătut o luă spre Cewkow, Lubaczow și laworow. În spre sud de Liov a făcut armata Boehm-Ermolli astă noapte un atac asupra pozițiunilor rusești pe tot frontul, Rușii au trebuit să se retragă peste Sadowa—Wisznia și Rudki. Înspre miază-zi de Nistru durează încă lupta pe teritoriul la capul podului. Trupele armatei Pflanzer au cucerit eri Nizniow.

Dela 1 până la 15 a lunii acesteia am făcut prizonieri în total 108 oficeri, 122.300 soldați, 350 tunuri, 187 mitraliere (maschinengewehre) și 850 trășuri de muniție.

Viena, 17 Iunie 1915.

Nici ieri n'a putut ținea nicăieri piept cu noi armatele rusești, cari au fost bătute. În Galiția de mijloc se retraseră Rușii, fiind bine scutiți dela spate. Sunt însă urmăriți de armatele aliate. La miază-noapte de Sieniawa înaintază trupele noastre peste Gieplice și Cewkow și au izgonit trupele rusești, cari se mai luptau în Galiția, până peste graniță. Dușmanul avu mari pierderi. Împreunându-se oștirile noastre la ră-

sărit au ajuns până la Lubaczow și au cucerit după o luptă înverșunată Nemirow; apoi înaintară spre Ianow. Pe șoseaua în spre Lemberg alungase armata Boehm pe dușman dela Wolczuchy; chiar pe nsărate peste Wereszyka. Pe la miezul nopții au cucerit trupele noastre partea vestică dela Grodek. Și în spre miază-zi de Grodek trebui dușmanul să se retragă.

În spre miază-zi situația războiului e în general neschimbată.

Războiul austro-italian.

Viena, 14 Iunie 1915.

Toate atacurile italiene au fost respinse pe toate fronturile eri și alaltăeri. O nouă ofensivă în contra podului dela Gorice a fost respinsă de focul nostru. Un atac al dușmanului la nord de Ronchi a fost asemenea zădarnic. Lupta de artilerie de pe frontul râului Isonzo mai urmează.

La granița Carintiei un puternic atac al dușmanului în contra pozițiunii noastre din Freikohl și un atac mai slab lângă lacul Volsy au fost respinse eri după ameazi.

În Tirol o ofensivă dată de o brigadă italiană lângă Cortinadam și Peszo a dat greș lângă Peutelstein. Lângă țărmul Adriaticei și în vecinătatea Tirolului au fost lupte neîncetate de artilerie precum și împușcături favorabile toate trupelor noastre.

Viena, 15 Iunie 1915.

Luptele izolate și luptele de artilerie, continuă pe Isonzo. Până acum italienii n-au putut pune piciorul pe malul drept al fluviului decât lângă Monfalco și Karfreit, localități situate în fața frontului nostru de luptă.

Eri la revărsatul zorilor, detașamente inamice au cucerit lângă Plava înălțimile de pe malul estic al apei, dar au fost respinse.

Pe granița Carintiei trupele noastre au respins atacurile inamicilor contra trecătorilor din regiunea Monte Paralba ocupând acest munte. Încercările Italienilor de a reocupa Montepiano au fost respinse. Dealtfel inamicul se apropie puțin de pozițiunile noastre cu excepția câtorva locuri limitrofe ca de pildă la Cortinadampezzo, Fiorapiniero și Borgo.

Viena, 16 Iunie 1915.

Italienii au încercat să străbată din nou în teritoriul nostru în unele părți, fură însă respinși pretutindene. Așa la Isonzo, Monfalco, Sagra-do și Plava, la granița Carintiei în regiunea în spre Ost de Plocken, la granița tiroleză la Peutelstein.

Viena, 17 Iunie 1915.

Pe frontul dela Isonzo au fost respinși Italienii cu mari pierderi la Plava. În teritoriul Krn continuă încă luptele. La granița Carintiei nu

FOIȚA.

De peste Prut...

Prutule, Prutuțule,
Mult mai curgi, drăguțule,
Și de turbure ce ești,
Multe inimi vestejești:
Vesteji-mi-s'ar dușmanul...
Că ni-a săturat cu amarul...¹⁾

Alt colț de pământ udat cu lacrimi și scaldat în sânge. Cetiam zilnic în ziare despre suferințele îngrozitoare ale Românilor macedoneni în lupta lor pentru existență și cu sufletul frânt de durere priviam spre Balcanul în flăcări. Se pare că nici un războiu nu s'a purtat pe continentul acesta, la care neamul românesc să nu fi contribuit cu jertfe de sânge. Așezat la poarta Orientului, stavilă năvălirilor asiatice, toate valorile s'au izbit întâi de el și peste el au trecut spre apusul

¹⁾ Pe când se scriau acestea, era furtună. Mulțămăta Domnului și armatelor noastre viteze, după furtună s'a arătat vreme bună. Căci dușmanul a luat-o la coșci și din părțile acelea. N. R.

europăean. Dela începutul istoriei sale, acest popor încercat este santinela neadormită a Europei.

Românii bucovineni de peste Prut sunt de astă dată suferinzii acestui războiu de nimicire. Ca valoare numerică acești Români au fost totdeauna neglijăți de ai săi, cu toate că ei duc de lungă vreme o luptă îndărătnică contra extirpării. E un norod de țărani muncitori și dârji, în care conștiința națională și cunoașterea primejdiei cotropitoare sunt treze, e o insulă în largul valurilor ucigătoare ale străinătății, e avântul neamului românesc spre răsărit și miază-noapte. Sentinelă neclintită a graiului românesc, ei au păstrat în lupta contra desnaționalizării caracterul românesc, obiceiurile vechi românești și tradițiile noastre strămoșești. Cântecul duios ce răsună vara prin fânețele înflorite de pe întinsul șes al Prutului, e glasul de durere al celui înstrăinat, uitat de ai săi.

Oțeliți de munca pământului, acești „grăniceri“ ai neamului, la locul cel mai expus, s'au împotrivit cu îndărătnicie pohoiiului negru dinspre miază-noapte, dar acum se pare a le fi sosit ceasul peirii din aceeaș parte. Se sting, neplânși de nimeni, frații noștri

s'a schimbat nimic. Încercând Italienii să înainteze în Tirol către Filliacherjoch, au fost respinși cu pierderi mari.

_____ Bir. de coresp.

O săptămână de războiu.

După căderea cetății Pșemișl, Rușii cari părăsiseră cetatea, se traseră îndărapt spre Leov până la Medyka, încercând acolo să deie din nou piept. Oastea generalului Mackensen însă nu le lăsă timp să răsuflă ci-i mână mai departe spre răsărit până la Mosciska, la o depărtare de 30 de kilometri de Pșemișl. De Mosciska se apropie despre miazăzi și oastea generalului Böhm-Ermoli, ca să iee pe Ruși din lature și să-i sfarme. Deocamdată acolo războiul stă locului.

În vremea aceasta oastea generalului Linsingen, care se coborâse din Căpați, de la Ujoc și împinsese mereu oștirile rusești de acolo spre miază-noapte, se învârti spre răsărit și apucă din lature oastea rusească din fața oștirii generalului Pflanzer-Baltin ce luptă în Galiția de miazăzi și în Bucovina. Totodată oastea generalului Pflanzer Baltin dădu năvală înainte, și opinirile amânduror oștiri izbutiră să rumpă rândurile Moscalilor. Mai întâiu oastea generalului Linsingen străbătu pe deoparte la Zuravno dincolo de Nistru, ajungând astfel în dosul oștirii rusești de la Mosciska și apropiindu-se mereu de Leov, pe de altă parte la Kalusz și de acolo până la Stanislau, care-l cucerii în 8 Iunie. Fără întârziare ea merse înainte atât spre miazăzi către Ottynia, unde putu da mâna cu oștirea generalului Pflanzer-Baltin care la rândul ei, sprijinită de oștirea generalului Linsingen, putu înainta atât de

dem o forlăreață însemnată. Toți rezeșii de peste Prut, pentru cari s'a cheltuit în zădar atâta muncă și avere românească, sunt pentru noi pierduți, iar acești țărani muncitori s'au împotrivit peirii, fiind din toate părțile înconjurați de dușmani hrăpăreți.

Acest pământ românesc, pe care se află locuri cunoscute de lupte din istoria neamului, e pustiit dela începutul acestui războiu; peste el se părăndă schimbiș toate hordele, lăsând în urmă foc și omor. Tradiția își amintește încă de vremurile de bejenie, de năvălirea Tatarilor între Nistru și Prut, cum numai pana măiastră a cronicarului e în stare s'o descrie.¹⁾

Fii nenorociți ai unui neam încercat, sunteți de astă dată singuri din neamul nostru, cari stați în calea năvălirilor pustiitoare și sunteți meniți peirii! Ne doare, ne doare, că suferiți și nu putem împărți durerea cu voi. Ni se rupe inima de durere, când vedem stingându-se suflete nevinovate.

Se apropie anul, de când toată urgia năprasnică a Cerului mâniat, s'a lăsat asupra acestor Români din

¹⁾ Lupta dela Boian între Cantemir-Vodă și Sobieski, regele

la Kolomea spre Korszow, cât și de la Prut spre Coțman.

Prin înaintările aceste, rândurile Moscalilor au fost tăiate în două. Intre oastea rusească de la Mosciska și între cea de pe valea Nistrului nu mai este legătură, ceea ce amenință cu peirea amândouă oștiri. Spre a le scăpa de primejdie și a astupa borta din rândurile rusești, căpitănia moscăcească a trimis de la Leov oștiri nouă, cari se îndreaptă către aripa stângă a oștirii generalului Linsingen. Nu încapă îndoială, că căpitănia noastră a grijit de cu vreme să știe da piept și încercării acesteia și s'o o zădărnicească. Peste câteva zile se va încinge o luptă și mai groaznică care va hotărî asupra sorții Leovului. Putem aștepta cu nădejde sfârșitul ei. Oastea moscăcească îi zdruncinată din temelie și nu-și mai poate veni în fire. Ai noștri au gonit-o peste 250 de kilometri dela Tarnow până la Stanislau. Cu ajutorul lui Dumnezeu o vor goni și mai departe, scăpând Galiția și Bucovina de dușman.

Biruatori, ca în Galiția, au fost ai noștri și în Italia. Chiar în demineața începutului războiului cu Italia, corăbiile noastre și sburătorii s'au năpustit asupra coastei Italiei dela Veneția până la Barletta într'o depărtare de aproape 500 de kilometri, dând foc mai multor cetăți și făcând mare pagubă Italienilor. În schimb Italienii au trimis balonul lor cel mai bun, numit „Citta di Ferrara“, în care aveau cea mai mare nădejde, spre coasta noastră, ca să aprindă cu bombe cetățile noastre Fiume și Pola. Dară încă înainte de a ajunge la Pola, acuma la Fiume, doi viteji sburători de ai noștri, au dat cu pușca din aeroplan în balon, l-au nimerit și l-au aprins, de-a căzut jos, făcând ast-

satele de peste Prut. Au fost pustiite și alte țări, multe localități în Galiția au fost prefăcute în scrum, mintea nu poate cuprinde toate nenorocirile războiului și ni se revoltă simțul de umanitate, dar ne doare după ai noștri mai mult, căci nimeni nu plânge în urma lor, nimeni nu-i înțelege și sufletele acestea chinuite n'au talmaci ai durerilor și suferințelor lor.

Graiul lor îl vorbesc pe șoptite. Buzele lor au uitat râsul, durerea și amarul vieții au încremenit în fețele lor și suferințele le-au îndobitocit sufletele lor curate. Copilul din fașe nu învață a zimbi dela mama lui, pe care gânduri negre o bat, când se gândește la ziua de mâne și șiroaie de foc li alunecă pe obraz, scâldând în lacrimi pruncul. Tot scutul ce i-l poate oferi, când șrapnelele turbate sfarmă fereștile și pătrund în casă, este o strângere apăsată la piept. Lipsit de tată, lipsit de scut și de sprijin, el crește, nu în leagăn, ci într'o bortă umedă de pământ, adormit de glasul turbat al tunului și de răpăitul puștilor.

Pași străini batogesc grădinile lor, fețe mai sălbatice în furia lor îngrozesc copiii, cari se tem să treacă pragul casei. Casa lor e casă străină, mâncarea lor

fel capăt nădejdiilor Italianilor. Apoi o corabie submarină de ale noastre a sfârmat și cufundat pe una italiană. Ca în aer și pe mare, ai noștri au fost și pe uscat biruitori împotriva Italianilor. În tot locul unde Italianii au dat năvală, și ei fac pe toată întinderea hotarelor de 500 de kilometri, ei au fost respinși și bătăuți, pierzând mai multe mii de morți și de răniți.

O mare adunare la „Dacia“ în București.

Cercul meseriașilor români a ținut Luni o întrunire publică în sala „Dacia“ spre a protesta în proțiva celora, cari cer ca România să între imediat în războiu.

Din „Universul“ reproducem următoarele: Întrunirea s'a deschis la orele 3 d. a. sub președinția d-lui Take Georgescu care spune că antreprenorul sălii și portariul au răsipit publicul zicându-i că adunarea s'a amânat; crede că la aceasta au fost îndemnați de autorități. D. Constantinescu, electrician, spune că poporul vrea războiu, dar nu dragostea rublagiilor, ci numai când interesul mai înalt al țării o va cere. Protestează contra opririi întrunirii. Spune că se va duce cu drag la concentrare, pentru că-l chiamă datoria către patrie, dar numai atunci când patria îl va chiama.

D. Gh. Constantinescu, tipograf spune că credea că sala să fie mai populată, dar cei interesați au volt să împiedece întrunirea cu orice preț. Și el e de părere, ca România să între în războiu, dar numai atunci când regele României, Ferdinand I va da ceasul de pornire, care rege a primit o glorioasă moștenire dela strălucitul său bunic. Ar fi fost mare greșeală dacă

li-o mănâncă străinii, alungându-i dela fundul lor. Arme zingănitore se razimă amenințator de păreții pașnici, arme, cari peste o clipă vor fi înfipte în pieptul părinților și al fiilor acestor găzduitori. Copii se uită cu ochi mari de groază și-și caută adăpost la pieptul mamei fără ajutor, crezând că gloanțele și șrapnelele, ce explodează în bătătură, aici nu li vor face nici un rău. Grădinile nelucrate sunt fără garduri, câmpurile, cari le aduceau hrana, zac în paragină. Cai sălbateci din stepele largi svârl fără milă pământul pacinic cu copitele lor în goană, amestecându-l cu sângele vărsat în bălți.

Nenorocirile vremii le simte moșneagul înălbit în cinste, fiind pălmuit și repezit ca un câne cu stratul puștii peste pragul casei sale, o simte pruncul aruncat dela sânul mamei năcăjite, o simte cel ce are o coajă de pâne și cel ce n'o are.

Voi incerca să spun ceva din viața sbuciumată a acestor nenorociți dela începutul războiului. Să dau o icoană fidelă sbuciumului, suferințelor și amarului nu mă cred în stare. Voi spune fără multă fantazie și puțin adevăr, cum fac mulți, cari după ce a trecut

am fi intrat până acuma în războiu, căci am fi avut sigur soartea Belgiei. Guvernul în frunte cu d. Brătianu, a știut să ne mântue din prăpastie. Fie care va ști să pună mâna pe arme, atunci când va fi chemat. Noi nimic nu vom împiedeca din ceea ce ne va porunci Suveranul. Suntem dornici să ne vedem neamul înălțat.

D. I. Simionescu, spune că e o fericire că în aceste timpuri grele, să găsit dl. Al. Marghiloman în fruntea partidului conservator. Cei care cer înfrarea în acțiune, sunt oare mai români, ca noi, cari vom intra când va suna ceasul?

D. Nedelcu, spune că România va intra în războiu abia atunci, când va ave asigurări formale. Oratorul atacă pe cei ce ascund alimentele de prima necesitate. Noi nu suntem niici filoruși, nici germofagi (mâncători de nemți) ci suntem fii ai țării, cari nu ne vindem pentru interese străine.

Incheie zicând că M. S. Regele e cu poporul și poporul e cu El, așa că va face zid în jurul Suveranului său.

D. Simionescu, vorbește de scumpetea materiilor și a alimentelor. Toate aceste se dătoresc celor, cari de 10 luni cer războiu. Poporul, care suferă mizeria, nu cere războiu, ci drepturi la viață și pentru el. Rublagii sunt setoși de sânge românesc pentru că Rușii li poruncesc așa. Nu știu dacă aceea ce cerem va fi al nostru sau al Rușilor după războiu.

Suntem vânduți nemților, pentru că noi muncitorii acestei țări și tributarii de sânge, cerem să nispunem cuvântul și noi? Vrem și noi ca țeara să stee în rând cu alte țări și or fi bine ca toți frații să fim una, dar nu de la Unguri să trecem la Moscali.

furtuna, nu întârzie să alerge „la fața locului“ și apoi în broșuri alarmante, să bage lumea în boli cu „ce au văzut ei cu ochii“. Voiu număra câteva întâmplări adevărate.

Groaza de călcarea dușmanului dela începutul războiului, cresc cu retragerea glotașilor dela graniță. Chiar a doua zi dimineață, s'au încăierat la o luptă crâncenă, pe câmpiile de pe coasta dreaptă a Prutului. Pământul se cutremura de bubuitul apropiat al tunurilor și sătenii galbeni de frică încercau să-și facă singuri inimă. Adunați în cete se întrebau ce-i de făcut. Ostașii furnicau în toate părțile, unii treceau călare în goană cu un ordin, alții cu hainele desfăcute și cu fețele aprinse de oboseală, mânau găfâind spre câmp, ducând muniție. Răpăitul puștilor se contopise cu bubuitul tunurilor într'un vuiet urlător. Clocotiau pădurile și răsunetul se auzia până departe în sus pe valea Prutului. Un miros înădușitor de praf de pușcă își opria răsufarea și un fum greu începea a se lăți peste sat dinspre câmpul de luptă. Femei cu prunci la piept și cu alții de mână fugiau, ca la apropierea sfârșitului, spre celălalt capăt al satului. D.

Dl. Vasilescu e scârbit că s'a împiedecat adunarea socialistă din grădina Cismegiu, căci o asemenea adunare s'a permis „acțiunii naționale“. Guvernanții cari au împiedecat acesta să știe, că vor ave sprijinul poporului atât timp cât vor sprijini nevoile lui. Noi protestăm împotriva celor cari vor războiu pentru războiu. Noi nu dorim alta decât înfrângerea țarismului rus; înzădar însă, căci nu e în stare nu popor otrăvit cu rachiu să ție piept cu un popor civilizat.

D. Take Georgescu vorbește contra d-lui primar al Capitalei, care nu ia măsuri în chestia alimentării și a speculei ce se face, deși există o decisiune a prețurilor maximele. „Noi știm ce ni-a făcut Rusia în 1878 după ce am scăpat-o să nu fie înecată în Dunăre. Ar fi o mișelie ca România să mai salveze azi pe Rusia de eri. Dacă ar fi patrioți, ar lăsa guvernului mână liberă să facă cum crede mai bine. Dar' nu, ei vreau, cu orice preț să ajutăm pe-un mort. Aceasta e criminal. E o nebunie să-ți pierzi o armată luptând lângă cel slab. Nu vrem războiu în așa condiții. Să așteptăm să nu ajungem soarta Serbiei și a Belgiei. E o lașitate să ne gândim numai a sprijini Rusia (Voci: Jos cu Rusia!) Când popoarele se înarmează până'n dinți și au resurse în belșug, e o nebunie ca o țară săracă să facă războiu“.

Vrem să lasăm guvernului ceasul hotărârii.

Se naște nu mic accident cu partizanii „acțiunii naționale“.

Dl. Take Georgescu a închis întrunirea, dând cetire unei moțiuni redactată în sensul celor de mai sus.

„Foaia Poporului“ să nu lipsească din nici o casă țărănească.

creștea. Un călăreț străbătea ulițele satului, strigând în toate părțile să iasă din sat. Atunci într'o clipă i se deslegă fiecareia mintea și din toate părțile ieșiau în grabă trăsuri încărcate apucând toate în aceeaș parte. Copii țipă, femeile plâng, bărbații strigă și un zgomot înspăimântător se ridică din toate părțile. Vițele slobozite din ocoale rag dureros și câinii se sugrumă în lanț și urlă a pustiu. Inima cea mai împetrită izbucnește în glas de durere, când trebuie să-și părăsească tot rodul ostenețelor sale, adunat cu sudori de sânge. Fiecare simte o durere zdrobitoare când aruncă în treacăt cea din urmă privire spre căminul ce și-l părăsește și nu știe de-l va mai vedea. Oameni pacinici legați cu sfințenie de glie trebuie să înceapă o viață nomadă.

În câteva clipe satul rămase gol și doar câțiva moșnegi, cari nu voiau să se deslipească de ce li era mai scump, rămaseră și se refugiară în biserică și lângă spitalul improvizat. Obuzele se desfăceau deasupra satului.

În arșița dogoritoare de miez de seceriș se du-

Ce zic străinii despre vitejia ostașilor români.

Sven Hedin, un mare învățat, care a călătorit pân, la celălalt capăt al lumii, și a ajuns în zilele din urmă și pe la noi în Bucovina, a invitat în Cernăuți pe d-nul Nichitovici să-i deie deslușire despre viața și dezvoltarea națiunilor din Bucovina. S'a interesat mult despre poporul românesc dela noi și a cerut să i se prezinte tipuri românești din popor, schițate de mână măiastră, S'a minunat de frumuseța lor și a arătat pentru legionarii și soldații români din Austro-Ungaria adâncă admirație. „I-am văzut luptându-se ca niște smei în Carpați, unde am avut ocazia să fiu și am căpătat convingerea că sunt adevărați eroi“, zise acest mare bărbat. A vizitat și reședința și i-a plăcut foarte mult; așisdere și icoanele pe cari erau zugrăviți metropoliții. D-l actuar i-a dat deslușirile necesare, față de care și-a exprimat la ducere mulțămăta sa sufletească, că a avut prilej să cunoască această frumoasă, dar mult încercată țărișoară, care de acum înainte va avea o pagină mult mai însemnată în istorie.

Cântece de război.

I.

Dute carte, zboară'n sus
Și du la părinți răspuns,
Dute carte, mergi și zboară,
Și acasă te coboară
La maicuța mea iubită
Și de mine despărțită
Și la frați și la surori
Ce mi-au fost de agiutori

cea acest norod buimăcit, fără să știe încotro spre Prut. Fețele lor erau schimbate de groază și de jale. Ajunși pe cellalt mal priviau înapoi și femeile își ascundeau fața făcându-și cruce și izbucnind în hohote de plâns. Satul era învălit în întregime în foc și într'un nor de fum des.

Două săptămâni au petrecut în pribegie, pe drumuri fără adăpost și fără pâne.

Reîntorși la vetrele lor pustiite și-au început calvarul nesfârșit de suferinți și nenorociri.

De aici înainte viața era nu joc în mâna întâmplării, era nu lucru asupra căruia dispunea oricine cum îi plăcea. Nesiguranța creștea pe fiecare zi.

Și-au trecut zile, și-au trecut săptămâni, și-au trecut luni și binele așteptat întârzia, iar răul creștea.

A venit toamna și roada îmbelșugată a anului a putrezit pe câmp, fără a fi ridicată de acolo.

A venit iarna și pohoitul s'a revărsat spre miazăzi. Au crezut o clipă că vor putea răsufla ușurați....

Depesteprut.

Și le spune-al meu năcaz
Ce prin Rusia l-am tras!
Foame multă și mult greu
Au mai fost pe capul meu

II.

Foiliță măr rotat,
Cât prin Rusia'm îmblat
Mulți feciori au mai picat,
Pe nime n'au îngropat
Cum e pe noi în sat
In sălaș frumos spoit
Și de-alui părinți jelit,
Nici cu cruciță de flori
Plâns de frați și de surori.
Acolo l-au și'ngropat,
Care unde a picat,
Nu i-au pus cruce la cap
Nici popa nu i-a cântat
Numai tunuri au sunat.
Popa nu la prohodit
Dascalu nu i-a cetit
Fete mari nu lau bocit,
Numai puștile-au huit
Și plumbii au vâjăit.

III.

Foiluță ș'un argint
Incotro m'am învățit
Numai puști au părăit
Și canoanele au pocnit,
Și pe mulți i-au omorît.
Pe unul vedeam pușcat,
Iar pe altul tot fărmat,
Pe unul tot călicit
Și pe altul tot zdrobit
Incotro m'am înturnat
Numai tot de morți am dat.
Mai depărte de-am plecat,
Pe alții i-am mai aflat
Cum de tunuri sânt pușcați frați!
Cu pământ amestecați.
Of și-amar de ai noștri.
Că tunu ne pălește
Și copacii îi zdrobește,
Pământul îl risipește
Și mulți feciori prăpădește.

IV.

Mai departe de pășiam,
Pe alții mai auzeam:
Dragă frate, frățior,
Iată eu, n'am un picior,
Nu mă lăsa ca să mor.
Mai departe de mergeam

Pe alții mai auzeam:
Dragul meu prieten iubit,
Iac'o mână mi-a sărit
Nu mă lăsa la murit.
Of și-amar de viața mea,
Ce nevoie-i pe acolea.
Of, și cum amar murim,
In sânge ne tăvălim.
Ce sântem noi vinovați
Să murim ca câni turbați?

(Va urma.)

Scrisă in 22 Maiu.

De *Ioan Ghideon*, infanterist rănit din reg. 41 (din
Câmpulung, Capu-satului.

Lista pierderilor.

Vom publica din început pierderile românești din
Bucovina, cuprinse în toate listele ce până acuma.

Lista 1—12.

Badragan Nicolai, glotaș-brigadier din Molodia,
prins.

Bancescu Tit., livizor din Nouăsulița, mort.

Bena F., glotaș din Molodia, rănit.

Damianiuc Tanase, glotaș din Molodia, mort.

Iftodi Gheorghie, glotaș din Molodia, mort.

Iremită Gheorghie, glotaș din Cuciurmare, rănit.

Cutac Grigori, glotaș din Țureni mort.

Moros Dumitru, glotaș din Franțal rănit.

Ceucha Toader, glotaș din Voloca, mort.

Penteleiciun Ioan, glotaș din Voloca, mort.

Serafinean Ioan, glotaș din Molodia, prins.

Beuciuc Vasile, glotaș din Mihașce, prins.

Bezhorovan Nicolai, glotaș din Boian, rănit.

Lescu Gheorghie, pionier, rănit.

Morar Toader, sergent din Boian mort.

Coste Ioan, caprar la dragoni, rănit.

Buceațchi Ioan, infanterist, rănit.

Penteliuc Chirilă, infanterist, rănit.

Sasul Trifon, infanterist, ranit.

Poșta redacției și administrației.

Dș. V. M. A. Vom satisface dorinței. Plata cum
știți. Cu stimă.

D-lui O. T. S. Ni-a sosit prea târziu. Cerem
scuze. Poate în N-rul viitor. Nu ne uitați.

Părint. S. C. Cât știm, e tot în Dorna.

D-lui I. S. Mulțumită și rugăm sprijinul bine-
voitor.

Fam. S. P. E admirabil, numai cam rece ceva
de v'ro 3 zile. Scumpetea e grozavă.

D-nul primar Maleș, Vatra-Mold. Ni-am in-
format. Legea e pentru toți, și nu cruță pe nimene.
Nu fiți supărat.

Redactor responsabil: dl. **Nistor Tâmpescu**, Câmpulung.

Editor și proprietar: „**Partidul Țărănesc**“ din Bucovina. — Tipografia „Școala Română“ din Câmpulung